

ڪائنات ڇا پيدا ڪري؟ زه ڇا پيدا ڪري ٿو؟ او وٺي؟

من خلق الكون؟ ومن خلقني؟ - بشتو

بيان الإسلام
Bayan AL-Islam

ڪائنات ڇا پيدا
ڪري؟ زه ڇا پيدا
ڪري ٿو؟ او وٺي؟

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الریوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

ايا زه په سمه لار يم؟

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پیدا کړي دي؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقیق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟ انسان چا پیدا کړی او هغه ته د اورېدلو، لیدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعیتونو د پوهېدلو وړتیا چا ورکړې ده؟ ستا د بدن په غړو کې دا باریک جوړښت چا رامنځته کړی او ته په دې ښایسته ښې چا انځور کړی یې؟

د ژونديو مخلوقاتو په بیلابېلو ښو او ډولونو کې فکر وکړه چې دوی چا په داسې ښو پیدا کړي چې هېڅ حدود نه لري. دا لوی کاینات څنګه د کلونو په تېریدو د خپلو قوانینو سره منظم چلیږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامنځته کړي چې دا عالم کنټرولوي (ژوند او مرګ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آیا دې کائناتو خپل ځان په خپله پیدا کړی؟ یا له نشت څخه رامنځته شوي؟ یا دا په تصادفي توګه موندل شوي دي؟
الله جل جلاله فرمایي:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا

يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾ [الطور: 35-36]

“ایا دوی بې له څه شي پیدا کړي شوي دي، یا هم دوی، پخپله پیدا کوونکي دي؟ ایا دوی اسمانونه او ځمکه پیدا کړي دي؟ بلکې دوی یقین نه کوي.” [الطور: 35-36].

نو که مور خپل ځانونه نه وي پیدا کړي او دا هم ناممکنه ده چې مور له هېڅ شي یا تصادف څخه رامنځته شوي یو، نو هغه حقیقت چې هېڅ شک پکې نشته دا دی چې: دا کاینات خامخا یو لوی او ځواکمن خالق لري، ځکه دا ناشونې

ده چې دې کائناتو دې ځان خپله پیدا کړی وي! یا دا چې له هېڅ (نشت) څخه رامنځته شوي وي! او یا په تصادفي ډول رامنځته شوي دي!

ولې یو څوک د داسې شیانو په شتون باور لري چې لیدلی یې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مینه) آیا ځکه چې هغه یې اغیزې ویني؟ نو څنگه انسان د دې لویو کائناتو د پیدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه یې د پیدایښت، صنعت او رحمت اغیزې ویني؟!

هېڅ هوبنیار به دا ونه مني چې ورته وویل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې یو څوک یې جوړ کړي! یا ورته وویل شي چې: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځینې خلک څنگه په هغه چا باور کولی شي چې وايي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پیدا شوي؟ یو عقلمند انسان څنگه منلی شي چې ورته وویل شي: د کائناتو دا دقیق نظم په تصادفي توګه سره رامنځته شوی دی؟

دا ټول مور یوې پایلې ته رسوي، هغه دا چې دا کائنات یو لوی او ځواکمن پالونکی لري چې اداره کوي یې، او دا چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، او دا چې هر هغه څه چې پرته له هغه یې عبادت کیږي باطل او د عبادت وړ نه دي.

رب لوی خالق دی

پیدا کوونکی رب یو دی، هغه پادشاه، پالونکی او روزي ورکوونکی دی، هغه ذات دی چې ژوندي کول او مړه کول کوي، او هغه داسې ذات دی چې ځمکه یې پیدا کړې او تابع یې گرځولې او د خپلو مخلوقاتو لپاره یې مناسبه جوړه کړې ده. او هغه ذات دی چې اسمانونه یې پیدا کړي او هغه لوی مخلوقات چې پکې دي، لمر، سپوږمۍ، شپه او ورځ یې په دقیقه توګه کنترول کړي چې د هغه د عظمت څرګندونه کوي.

او همغه ذات دی چې هوا یې مور ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، هغه ذات چې پر مور بارانونه وروي، سمندرونه او سیندونه یې زموږ تابع کړي، همغه ذات چې مور ته یې هغه مهال روزي راکوله کله چې مور د مېندو په رحمونو کې کوچنیان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، همغه ذات چې زموږ په رګونو کې یې ویني ته له زیرون څخه تر مرګه پورې جریان ورکړی دی.

دا رب (پالونکی، خالق) پیدا کوونکی، روزي ورکوونکی، یوازي الله پاک دی

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾﴾ [الأعراف: 54]

”بې شکه ستاسو رب هغه الله دی چې اسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو کې پیدا کړل، بیا یې پر عرش استواء (د عرش د پاسه شو) وکړه، شپه په ورځې باندې پټوي چې هر یو په تلوار سره لټوي او لمر، سپوږمۍ او ستوري (یې پیدا کړل) چې د هغه په امر غاړه اېښودونکي

دي. خبر اوسئ! پيدا كول او حكم چلول خاص هغه لره دي،
الله برکت والا دی، د ټولو مخلوقاتو رب". [الأعراف ٥٤].

الله هغه رب دی چې په کائناتو کې د هر څه پيدا کوونکی
دی؛ هغه څه چې مور یې وینو او څه چې نه یې وینو او له
هغه پرته نور هر څه د هغه له مخلوقاتو څخه دي، هغه یوازې
د عبادت وړ دی او له هغه پرته باید د بل چا عبادت له هغه
سره ونه شي. هغه لره په مالکیت، پیدایښت، د چارو
سمبالولو او عبادت کې هېڅ شریک نه شته.

که د استدلال په خاطر دا فرض کړو چې د رب جل جلاله
سره نور معبودان هم شته، نو کائنات به فاسد شي؛ ځکه
دا نه کیږي چې دوه معبودان په یو وخت کې د کائناتو چارې
اداره کړي، الله تعالی فرمایي:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ [الأنبياء: 22]

"که په دواړو (آسمان او ځمکه) کې له الله پرته نور معبودان
وای نو دواړه به وران (ګډوډ) شوي وی". [الأنبياء: 22].

د پيدا کوونکي رب صفتونه

پاک څښتن لره بې شمېره ښکلي نومونه او هغه لره ډېر
لوی او عالي صفتونه دي چې د هغه د کمال څرګندونه کوي،
د هغه له نومونو څخه: الخالق او "الله" دي چې معنا یې ده:
هغه ذات چې یوازې له شریک پرته د عبادت مستحق دی.
او: الحي (تل ژوندی)، القيوم (تلیپاتې)، الرحيم (ډېر رحم
کوونکی)، الرازق (رزق ورکوونکی)، الکريم (سخي).

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ [البقرة: 255]

” الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوک وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهیږي چې د دوی مخې یا یې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هېڅ شی نه شي راگیږولای مگر هغه چې د ده خوبښه وي، کرسی یې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه یې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی.“ [سورة البقرة: 255].

او الله - تعالی - فرمایلي:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾

[الإخلاص: 1-4]

” (ای نبی!) ته (دوی ته) ووايه: شان دا دی چې الله یو دی. هم دا الله بې نیاز (بې حاجته) دی. نه یې (څوک) زېږولی دی او نه دی (له چا) زېږول شوی دی. او د ده هېڅوک سیال (او) برابر نشته.“ [الإخلاص ۱-۴].

د عبادت څښتن د کمال له صفاتو څخه برخمن دی.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې همغه د عبادت وړ دی او عبادت یې کیږي او له هغه پرته نور مکلف مخلوق دي چې امر ورته کیږي او تابع دي.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه تل ژوندی او د ټول عالم چارسمبالی دی، په کائناتو کې چې هر ژوندی دی، نو هغه ذات ژوند ورکړی او له نشت څخه یې شته کړی دی او هغه په خپل شتون سره د چارو سمبالوونکی، هغوی ته رزق ورکوونکی او هغوی لره کافي دی. نو رب ژوندی دی نه مړ کيږي او فناء کېدل یې ناشوني دي، چارسمبالی دی، نه ویده کيږي، نه پرې خوب راځي او نه پرکاله کيږي.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې هغه پوه ذات دی، له هغه څخه په ځمکه او آسمان کې هېڅ شی پټ نه دی.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه اوریدونکی او لیدونکی دی، هر څه اوري او هر څه ویني، د نفسونو په وسوسو او هغه څه پوهیږي چې په سینو کې پټ دي، له هغه نه په ځمکه او اسمانونو کې هېڅ شی پټ ندی.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې هغه قادر ذات دی، هېڅ شی یې نه شي عاجزولای او هېڅوک د هغه د ارادې مخنیوی نه شي کولای، څه یې چې خوښه وي هغه کوي، او څه یې چې خوښه وي هغه منع کوي، مخته کول او وروسته کول کوي او هغه د لوی حکمت خاوند دی.

او د هغه له صفتونو څخه دا دی چې هغه پیدا کوونکی، رزق ورکوونکی او چارسمبالی دی؛ هغه ذات چې مخلوقات یې پیدا کړي او د هغوی چارې یې سمبال کړي دي، ټولو مخلوقات یې په قبضه کې دي او د هغه د امر لاندې دي.

د هغه د صفتونو له جملې څخه دا هم دی چې هغه د محتاجانو دعا قبلوي، مصیبت خپلو فریاد اوري، تکلیف لرې کوي، او هر مخلوق چې کله په سختی او مصیبت کې راگیر شی، د سختې اړتیا له مخې هغه ته رجوع کوي.

له الله جل جلاله پرته د بل چا عبادت نه کيږي، ځکه یوازې هغه پوره او د عبادت مستحق دی، پرته له بل هر چا څخه، او هر هغه څه چې له هغه پرته یې عبادت کېږي، په ناروا

سره یې عبادت کېږي، ځکه هغه نیمګړی او د مرګ او فنا کېدو وړ دی.

الله تعالی مور ته عقلونه راګړي چې د هغه له عظمت څخه یو څه درک کولی شي او په مور کې یې یو طبیعي فطرت ایښی چې نیکی خوښوي او له بدۍ څخه ګرکه لري، او کله چې الله رب العالمین ته رجوع کوي، د ډاډ احساس کوي، دا فطرت د هغه په کمال دلالت کوي او پر دې چې ناشوني ده هغه پاک ذات په نیمګړتیا سره یاد شي.

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي د خپل ځان په څېر د نیمګړي او یا له ځان نه د ټیټ مخلوق عبادت وکړي؟

انسان، بت، ونه او یا حیوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

څښتن تعالی د اسمانونو د پاسه، په خپل عرش باندې دی، له مخلوقاتو څخه یې جلا دی، د هغه په ذات کې د هغه له مخلوقاتو څخه هېڅ شی نشته او نه د هغه په مخلوقاتو کې د هغه له ذات څخه څه شی شتون لري، هغه په خپلو مخلوقاتو کې نه منحل کیږي او نه پکې جسم ګرځي.

د څښتن تعالی په څېر هېڅ شی نه شته او هغه اورېدونکی لیدونکی دی، هېڅوک د هغه برابر نه دی، او هغه له خپل مخلوق څخه غني دی، نه ویده کیږي او نه خوراک کوي، هغه ډېر لوی دی؛ شونې نه ده چې هغه دې مېرمن یا ماشوم ولري. خالق د عظمت صفات لري؛ هېڅکله نه محتاجیږي او نه په نیمګړتیا سره یادیږي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ

وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ [الحج: 73-74]

“ای خلکو! یو مثال راوړل شوی نو غور ورته کیردی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را یو ځای هم شي هېڅکله به یو مچ هم پیدا نکړی شي او (دا لا څه) که یو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی لکه چې بنایي هغه شان د الله قدر ونه پېژندو، الله یقیناً زورور او برلاسی دی.” [الحج: 73-74].

دې ستر خالق ولې مور پیدا کړي یو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟

ایا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پیدا کړي، ایا هغه یې بې مقصده پیدا کړي دي، په داسې حال کې چې هغه په هر څه پوه او حکیم دی؟

ایا دا عقل مني چې هغه ذات چې مور یې په دومره دقت او مهارت سره پیدا کړي یو او د ځمکې او اسمانونو هر څه یې زموږ تابع کړي، چې مور به یې له کوم هدف پرته پیدا کړي یو، او یا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابونو پرته پرېږدي چې زموږ فکر یې مشغول کړی دی، لکه: ولې مور دلته یو؟ او له مرگ وروسته څه دي؟ او زموږ د پیدایښت موخه څه ده؟

او ایا عقل دا مني چې ظالم ته دې سزا او نیک انسان ته دې اجر نه وي؟

الله پاک فرمایلي دي:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون: 115]

“ایا نو تاسو گمان کوئ چې بې شکه مور تاسو عبث پیدا کړي یاست او دا چې بې شکه تاسو به مور ته بېرته نه راگرځئ.” [المؤمنون: 115].

بلکې الله جل جلاله پېغمبران رالېرلي تر څو مور د خپل شتون په مقصد پوه شو او مور ته لارښوونه وکړي چې څنگه د هغه عبادت وکړو او هغه ته نږدې شو! او له مور څخه څه غواړي او څنگه د هغه رضایت تر لاسه کړو، او مور ته یې له مرگ وروسته زموږ د برخلیک په اړه خبر راکړی دي؟

الله جل جلاله د دې لپاره پېغمبران رالېرلي تر څو مور ته خبر راکړي چې یوازې هغه د عبادت وړ دی او تر څو په دې پوه شو چې څنگه یې عبادت وکړو او مور ته د هغه د اوامرو او منهیاتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې مور ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که مور یې مراعت کړو، پاک او له نیکو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او الله جل جلاله ډېر پېغمبران رالېرلي دي لکه: (نوح، ابراهیم، موسی، او عیسی) او په نښانو او معجزو یې د هغوی ملاتړ کړی چې د هغوی په ریښتینولۍ دلالت وکړي او پدې چې دوی د هغه پاک ذات له لورې را استول شوي او وروستی یې محمد صلی الله علیه وسلم دی.

او رسولانو مور ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې ریښتینی ژوند به له مرگ وروسته وي. او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالی فرمایلي:

﴿يَبْنَئِ آدَامَ إِمًّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَأَيَّتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾﴾ [الأعراف: 35-36]

”ای د آدم اولادې! که چېرې تاسو ته له تاسو څخه داسې رسولان درشي چې زما آیتونه درته بیانوي، نو بیا چې څوک تقوی خپله او (عملونه) سم کړي، نه به څه وېره ورباندې وي او نه به دوی خپه کيږي. او هغوی چې زموږ آیتونه یې دروغ وبلل او تکبر یې ترې وکړ، نو هغوی دوزخیان دي، تل ترته پکې اوسېدونکي.“ [الأعراف 35-36].

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِهٖ مُتَشَبِهَاتٌ وَلَهُمْ فِيهَا أَنْجَارٌ مَطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾﴾ [البقرة: 21-25]

” ای خلکو! د خپل رب عبادت وکړئ، هغه (رب) چې تاسي او له تاسي وړاندې خلک یې پیدا کړي، کېدای شي چې تاسي ځانونه وژغورئ (د الله تعالی له عذاب څخه). هغه (رب) چې ستاسې لپاره یې زمکه فرش (هواره) کړخولې ده او هسک (آسمان) یې چت او د آسمان له لوري یې اوبه نازل کړې دي، نو راوبستې یې دي په دې اوبو سره هر ډول مېوې ستاسې لپاره روزي (رزق)، نو له الله سره شریکان مه نیسئ، په داسې حال کې چې تاسي پوهېږئ (چې الله شریک نه لري). او که چېرې تاسي د هغه څه

(قرآن) په اړه په شک کې یاست، چې مونږ پر خپل بنده باندې نازل کړی دی نو تاسې د دې (سورت) په څېر یو سورت راوړئ او له الله تعالی پرته خپل ټول گواهان (مشران) راوبلئ، که چېرې تاسې ریبنتېني یاست. پس که چېرې مو دا کار ونه کړ او هېڅکله یې (هم) نه شئ کولای، نو پس وساتئ (ځانونه) له هغه اوږ څخه چې خس (خشاګ) د هغې انسانان او تیرې (ګټې) دي، چې تیار کړی شوی دی (دا اور) د کافرانو لپاره. او زیری ورکړه (ای محمده) هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی (په ټولو مؤمن به شیانو) او ښه (عملونه) یې کړي دي، چې بېشکه د دوی لپاره جنتونه دي چې د هغو (تر ماڼیو او ونو) لاندې ویالې بهېږي، هر کله چې له دې (جنتي مېوو) څخه دوی (جنتیانو) ته د رزق (خورلو) لپاره (څه) ورکړل شي، نو دا (جنتیان) به وایي، دا هغه شان میوه ده چې مور ته پخوا هم راکړل شوې وه او رابه وړلی شي دوی ته میوه هم رنگه (او په خوند کې سره بېله) او د دوی لپاره به په دغو (جنتونو) کې پاکې مېرمنې وي او دوی به په دغو (جنتونو) کې همېشه وي. [البقرة: 21-25].

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله امتونو ته خپل پېغمبران رالېږلي دي، هېڅ داسې یو امت نشته مگر دا چې الله ورته پېغمبر لېږلی تر څو یې د خپل رب عبادت ته راوبلي او د هغه له اوامرو او منهیاتو څخه یې خبر کړي، او د ټولو د بلنې موخه د یو الله عبادت و، او هر کله به چې یو امت هغه څه پرېښودل چې رسول یې ورته راوړي وو؛ لکه د الله په یو گڼلو هغوی ته امر کول او یا به یې د هغې د بدنامولو هڅه وکړه نو الله جل جلاله به بل پېغمبر راولېږه تر څو یې تگلاره بېرته راسمه کړي، او خلک خپل سالم فطرت ته راوگرځوي چې هغه د الله تعالی یووالی او د هغه منل دي.

تر دې چې الله جل جلاله د محمد صلى الله عليه وسلم په رالېرلو سره د رسولانو لړۍ پای ته ورسوله، هغه پېغمبر چې بشپړ دين او د ټول بشریت لپاره يې تر قيامته تلپاتې شريعت راوړی، هغه شريعت چې په خپله بشپړ دی او د مخکنیو شريعتونو نسخ کوونکی دی، او متعال رب يې د بقا او د قيامت تر ورځې پورې د تلپاتې کېدو تضمین کړی دی.

يو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پېغمبرانو ايمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان يې راليرلي او ټولو مخلوقاتو ته يې امر کړی چې د دوی پیروي وکړي، چا چې له دوی څخه د یو له پېغمبرۍ هم انکار وکړ نو په حقیقت کې يې له ټولو انکار کړی دی، له دې به لویه گناه نه وي چې یو څوک د الله تعالی له وحیې څخه انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پېغمبرانو ايمان راوړل ضروري دي.

په دې زمانه کې په هر چا فرض دي چې پر الله او د الله په ټولو پېغمبرانو ايمان ولري او د آخرت په ورځ ايمان ولري او دا کار یوازې پر وروستي پېغمبر محمد صلى الله عليه وسلم په ايمان راوړلو او پیروي کولو سره کېږي، ځکه دی هغه پېغمبر دی چې الله جل جلاله يې په تلپاتې معجزې قرآن کریم سره ملاتړ کړی، هغه (کتاب) چې الله يې ساتنه کوي تر څو چې ځمکه او څوک چې پرې دي هغه ته په میراث پاتې شي.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي چې څوک چې د هغه پر کوم پېغمبر له ايمان راوړلو څخه انکار وکړي، نو هغه په الله کفر کړی او د هغه وحیې يې دروغ گڼلې ده، الله تعالی فرمایلي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾﴾ [النساء: 150-151]

”بې شکه هغوی چې له الله او رسولانو یې منکریري او
غواړي چې د الله او د رسولانو ترمنځ یې بېلتون وکړي (داسې
چې) وایي په ځېنو ایمان راوړو او ځینې نه منو او غواړي چې
د دې (کفر او اسلام) ترمنځ بله لار ونیسي. دا خلک نو پاخه
کافران دي او دغسې کافرانو ته مو سپکوونکی عذاب تیار
کړی. [النساء: 150-151].“

لډې امله مور مسلمانان په الله او د آخرت په ورځ ایمان لرو
- لکه څنګه چې الله امر کړی - او مور په ټولو پیغمبرانو او
پخوانیو کتابونو ایمان لرو، الله تعالی فرمایلي:

﴿عَمَّا نَزَّلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾﴾ [البقرة: 285]

”پیغمبر صلی الله علیه وسلم (پر هغه هدایت) ایمان راوړی
دي چې د هغه د رب له خوا پر هغه نازل شوی دی او څوک
چې د دې پیغمبر منونکي دي، هغوی هم دا هدایت د زړه په
مینه منلی دی، دوی ټولو الله، د هغه پرېښتې، د هغه کتابونه
او د هغه پیغمبران (علیهم السلام) منلي دي او د هغو وینا
دا ده چې: مور د الله د پیغمبرانو ترمنځ توپیر نه کوو، مور حکم
واورېده او اطاعت مو ومانه ای الله! مور ستا څخه د ګناه
بخښنې غوښتونکي یو او همدا ستا لوري ته زموږ درتګ
دی.“ [البقرة ٢٨٥].“

قرآن کریم څه شی دی؟

قرآن کریم د الله تعالی کلام او د هغه وحی ده چې په اخیري پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم نازل شوی او تر ټولو ستره معجزه ده چې د هغه د نبوت په ریښتینولۍ دلالت کوي. او د قرآن کریم حکمونه حق او معلومات یې ریښتیني دي. او الله تعالی یې منکران و ننگول چې د دې قرآن په څېر دې حتی یو سورت هم ورته پیدا کړي، خو دوی پدې ونه توانېدل؛ د دې د محتویاتو د عظمت او هر اړخیز والي له امله چې په دنیوي ژوند او آخرت کې هر هغه څه ته شامل دی چې د انسان پورې اړه لري، او دا د ایمان ټولو حقایقو ته شامل دی چې ایمان پرې واجب دی. په دې کې هغه احکام او ممانعتونه هم شامل دي چې انسان یې باید د خپل ځان او خپل رب، خپل ځان او خپل نفس او خپل ځان او ټولو مخلوقاتو تر منځ مراعت کړي، او دا ټول په لوړ فصاحت او بلاغت سره راغلي دي. پدې (قرآن) کې ډېر عقلي شواهد او ساینسي حقیقتونه راغلي او دا په ډاگه کوي چې دا کتاب د انسانانو له خوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د بشریت د سپېڅلي پالونکي کلام دی.

اسلام څه شی دی؟

اسلام: الله تعالی ته په یووالي سره غاړه اېښودل، د هغه منل او ورته تسلیمېدل، په خوښۍ او منلو سره د هغه د قانون پیروي او په هر هغه څه کفر دی چې له الله پرته یې عبادت کیږي.

او الله تعالی رسولان له یو پیغام سره رالیرلي چې هغه: د یو الله عبادت ته بلنه ده چې شریک نه لري، او په هر هغه څه کافرېدل دي چې له الله جل جلاله پرته یې عبادت کیږي. اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی، د دوی بلنه یو شان او شریعتونه یې مختلف دي، نن ورځ یوازې مسلمانان دي چې د صحیح دین پیروي کوي، هغه دین چې د ټولو انبیاءو لخوا راوړل شوی، او په دې وخت کې د اسلام پیغام حق دی، او

دا د خالق لخوا انسانیت ته وروستی پیغام دی. نو هغه رب چې ابراهیم، موسی او عیسی علیه السلام یې رالیرلی، همغه رب وروستی رسول محمد صلی الله علیه وسلم هم رالیرلی دی، او اسلامي شریعت ټولو مخکنیو شریعتونو لره منسو خوونکی راغلی.

ټول هغه دینونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - د انسانانو لخوا جوړ شوي دینونه دي، او یا هغه دینونه دي چې په سر کې الهي وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو ډبرې، میراثي افسانو او بشري اجتهادونو سره گډ شول.

خو د مسلمانانو دین یو څرگند دین دی چې نه بدلیري، لکه څنګه چې د دوی عبادتونه سره یو دي چې د الله عبادت پرې کوي، ټول پنځه وخته لمونځونه کوي، د خپلو مالونو زکات ورکوي او د رمضان د میاشتې روژه نیسي. او د دوی قانون ته چې قرآن کریم دی پام وکړئ، په ټولو هیوادونو کې همدا یو کتاب دی. الله تعالی فرمایلي:

﴿... الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

[المائدة: 3]

”نن مې ستاسو دین درته پوره کړی، خپل نعمت مې درباندي تمام کړی او همدغه اسلام مې ستاسو د دین په توګه درته غوره کړی دی، نو که څوک په سخته لوره کې (حرام خوراک ته) اړ شو خو چې د گناه تکل یې نه وي نو بې شکه بیا الله مهربان بڅښونکی دی.“ [سورة المائدة: 3].

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 84-85]

”وايه مور خو په الله ايمان راوړی او په هغه چې پرمور نازل شوي او پر ابراهيم، اسماعيل، اسحاق، يعقوب او پر اولاده يې نازل شوي او هغه چې موسی، عیسی او نورو نبیانو ته يې د خپل رب له خوا ورکړل شوي د دوی ترمنځ يوه کچه هم فرق نه کوو او مور همدغه ته غاړه اېښودونکي يو. او هر څوک چې له اسلامه پرته بل دين لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانيانو وي.“ [آل عمران: 84-85].

نو د اسلام دين د ژوند لپاره يوه جامعې تگلاره ده، چې د عقل او فطرت سره سمون لري، او د عامو خلکو له خوا منل شوې ده، د ستر خالق له خوا د خپلو مخلوقاتو لپاره جوړ شوی قانون او په دنيا او آخرت کې د ټولو خلکو لپاره د خير او خونبۍ دين دی. نه يو نسل ته پر بل برتري ورکوي او نه يو رنگ ته پر بل رنگ، ټول خلک پکې سره برابر دي. په اسلام کې هېڅوک پر بل چا برتري نه لري مگر د هغه د نیکو عملونو په اندازه.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: 97]

”چا چې نېک عمل وکړ، که نارینه وي که ښځينه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې

به) د هغو نېکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو. " [النحل: 97]

اسلام د نېکمرغۍ لار ده

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین او د ټولو خلکو لپاره د الله تعالی دین دی او د عربو پورې ځانګړی دین ندی.

اسلام په دې دنیا کې د ریښتینې خوښۍ او په آخرت کې د ابدې نعمتونو لاره ده.

اسلام یوازینی دین دی چې د روح او بدن اړتیاوې پوره کوي او د انسانانو ټولې ستونزې حلوي، الله تعالی فرمایلي:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَيْبَتُكُم مَّيِّ هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾﴾ [طه: 123-124]

"او (الله) وفرمایلي: دواړه (ډلې، شیطان او انسان) ټول ترې کوز شئ، تاسې به یو د بل دښمنان یاست، نو چې زما له خوا څه لارښوونه درشي نو چا چې زما د لارښوونې متابعت وکړ، هغه به نه بې لارې او نه بدبخته شي. او څوک چې زما له ذکره مخ واړوي، هغه لپاره تنګ ژوند دی او د قیامت په ورځ به یې ږوند راپاڅوو. " [طه: 123-124].

اسلام ته په داخلېدو څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل سترې ګټې لري، چې ځینې یې دا دي:

- په دنیا کې بریا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شیطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې بریا؛ چې الله تعالی ورته بښنه وکړي، ترې راضي شي، جنت ته یې داخل کړي او ابدې خوښۍ او تلپاتې نعمتونه وګټي او د دوزخ له عذابه وژغورل شي.

- مؤمن به د قیامت په ورځ له انبیاوو، رښتینو، شهیدانو او صالحانو سره وي، دا څومره ښه ملګرتیا ده، او څوک چې ایمان نه راوړي هغه به له سرکښانو، بدانو، مجرمانو او ظالمانو سره وي.

- هغه کسان چې الله تعالی یې جنت ته داخل کړي هغه به له مرګ، ناروغۍ، درد، بوډاتوب او غم پرته په ابدی نعمتونو کې ژوند وکړي او دوی چې هر څه غواړي غوښتنې به یې پوره کړي او هغه څوک چې دوزخ ته ننوځي هغه به په ابدی، نه ختمیدونکي عذاب کې وي.

- په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو لیدلي، نه غوړونو اوږېدلي او نه د چا فکر کې ګرځېدلي. د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾ [النحل: 97]

چا چې ښک عمل وکړ، که نارینه وي که ښځینه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو ښکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو. [النحل ۹۷].

او الله تعالی فرمایلي:

﴿فَلَا تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾﴾ [السجدة:

[17

” نو چا ته نه ده معلومه چې هغوی ته د سترګو یخېدو کوم شيان پټ ساتل شوي، د هغو کړنو د بدلې په توګه چې دوی به کول. ” [سورة السجدة: 17]

که اسلام را نه ورم نوخه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، کوم چې د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدی نعمت ور په برخه کوي.

انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب ایمان به له لاسه ورکړي.

هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنگه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿... قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُو يَلْعَبُدِ فَاَتَّقُونِ ﴿١٦﴾﴾ [الزمر: 15-16]

”ووايه بېشکه (حقيقي) زیانمن هغه خلك دي چې د قیامت په ورځ يې ځانونه او خپلې کورنۍ په تاوان کې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه څرګند تاوان دی. د هغوی لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وریځې (لکه چتری راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرئ.“ [الزمر: 15-16].

څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله عليه وسلم پیروي وکړي.

یو له هغو حقیقتونو څخه چې پیغمبرانو او رسولانو عليهم السلام پرې اتفاق کړی دا دی چې یوازې هغه مسلمانان به آخرت کې نجات ومومي چې په الله تعالی ایمان لري، هېڅوک ورسره نه شریکوي او په ټولو پیغمبرانو او رسولانو ایمان لري. نو د پیغمبرانو ټول پیروان چې ایمان یې پرې راوړی او هغوی یې رینښتیني گڼلي جنت ته به داخل شي او له اور څخه به وژغورل شي.

نو هغوی چې د پیغمبر موسی علیه السلام په زمانه کې وو او په هغه یې ایمان راوړی او د هغه په لارښوونو یې عمل کړی، نو دوی مسلمانان او نېک مؤمنان دي، مگر وروسته له دې چې الله تعالی عیسی علیه السلام راولېږه نو د موسی علیه السلام په پیروانو واجب شو چې په عیسی علیه السلام ایمان راوړي او پیروي یې وکړي. نو چا چې په عیسی (عليه السلام) ایمان راوړ هغوی نېک صالحه مسلمانان دي، او چا چې په عیسی (عليه السلام) له ایمان راوړلو انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی (عليه السلام) په دین پاتې شم نو دا مؤمن نه دی؛ ځکه چې ده پر داسې یو نبي له ایمان راوړلو انکار وکړ چې الله تعالی رالیږلی دی. بیا وروسته له دې چې الله پاک وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولېږه، نو پر ټولو واجب دي چې ایمان پرې راوړي، ځکه کوم رب چې موسی او عیسی علیهما السلام رالیږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم له پیغمبرۍ انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی او یا عیسی علیهما السلام پیرو پاتې شم نو دا هم مؤمن نه دی. او دا د یو چا لپاره پسنه نه کوي چې ووايي د مسلمانانو درناوی کوي او نه په آخرت کې د نجات لپاره پسنه کوي چې

خيرات وركړي او د غريبانو سره مرسته وكړي، بلكې هغه بايد په الله، د هغه په كتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ايمان ولري، چې الله تعالى ترې دا قبول كړي! په الله تعالى له شرك كولو، كفر، د الله تعالى له خوا د نازل شوې وحي څخه له انكار كولو لويه گناه نشته او نه لدې چې د وروستي پېغمبر له نبوت څخه انكار وشي.

نو يهود، نصارى او نور هغه كسان چې د محمد صلى الله عليه وسلم د رسالت په اړه يې اورېدلي او پرې له ايمان راوړلو انكار وكړي او د اسلام په دين كې له ننوتلو انكار وكړي نو دوى به د جهنم په اور كې د تل لپاره پاتې شي او همدا د الله پرېكړه ده نه د كوم بشر پرېكړه، الله تعالى فرمايلي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ

هُمُ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ [البينة: 6]

”بېشكه هغه كسان له اهل كتابو او مشركانو څخه چې كفر يې كړى دى تل به د دوزخ په اور كې وي همدوى تر ټولو بد خلك دي.“ [البينة: 6].

له هغه وخته چې بشريت ته د الله تعالى وروستى پيغام نازل شوى، هر انسان چې د اسلام په اړه اورې او د وروستي پېغمبر محمد صلى الله عليه وسلم له پېغمبرۍ خبر شي، بايد پرې ايمان راوړي، د هغه د شريعت پيروي وكړي او په اوامرو او نواهيو كې د هغه اطاعت وكړي، نو څوك چې د دې وروستى پېغمبرۍ څخه خبر شي او رد يې كړي، الله تعالى به له هغه څخه هېڅ شى ونه مني او په آخرت كې به عذاب وركړي.

د دې خبرې دليل د الله تعالى دا قول دى:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل

عمران: 85]

”او هر څوک چې له اسلام پرته بل دین لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو وي.“
” [آل عمران ۸۵].

او الله تعالی فرمایلي:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 64]

”ورته وایه ای اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ یو برابر دی، دا چې د الله نه پرته بل څه به نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شریکوو او نه به څوک له الله پرته د خدایانو په توګه نيسو، نو که وګرځېدل بیا ورته ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان یو.“ [آل عمران: 64].

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ایمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ایمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالى او مالک دی، د هغه په شان هېڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه یوازې د عبادت مستحق دی او دا چې له هغه سره د بل چا عبادت ونه شي، او دا عقیده وساتل شي چې له هغه پرته چې د هر څه عبادت کيږي هغه باطل دی.

په ملائکو ایمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه یې پیدا کړي او دنده یې ورسپارلې چې پر پیغمبرانو عليهم السلام یې وحی نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ایمان چې الله تعالی په خپلو پیغمبرانو
عليهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجیل - مخکې
له دې چې تحریف شي) او وروستی کتاب قرآن کریم.

په ټولو پیغمبرانو عليهم السلام ایمان راوړل لکه: نوح،
ابراهیم، موسی، عیسی عليهم السلام او د دوی وروستی
محمد صلی الله علیه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو
څخه وو، د وحی په واسطه یې د دوی ملاتړ کړی او هغه
نښې او معجزې یې ورکړې چې د دوی د ریښتینولۍ
څرگندونه کوي.

د آخرت په ورځ ایمان چې کله به الله جل جلاله مخکني او
وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په
مینځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته
داخل کړي.

په تقدیر باور او دا چې الله په هر څه پوهیږي، څه چې
پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا چې الله پوه
دی او دا هر څه یې لیکلي دي، او د دې اراده یې کړې ده او
هر څه یې پیدا کړي دي.

په پرېکړه کې ځنډ مه کوه!

دنیا د ابدیت ځای نه دی ...

ژر دی چې ټول ښایست به یې له منځه ولاړ شي او ټول
شهوټونه به ختم شي.

او هغه ورځ به راشي چې له انسان سره پکې د هغه د
کړنو حساب وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی
فرمایلي:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا
الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ

رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف: 49]

“او (د عمل) کتاب به کېښودل شي نو ته به مجرمان گورې چې له هغه څه نه وېرېدونکي دي، کوم چې په هغه (کتاب) کې دي او وايي به های زموږ بده بخته دا څنگه ليکنه ده چې (زمور) وړه او غټه يې بې له شمېرلو نه ده پريښې، او څه يې چې کړي وو حاضر به يې ومومي او ستا رب په هېچا ظلم نه کوي. ” [الكهف:49].

او يقينا چې الله تعالى په ډاگه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي. نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی، الله تعالى فرمايلي:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ﴿٨٥﴾ [آل

عمران: 85]

“او هر څوک چې له اسلام پرته بل دين لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانيانو وي. ” [آل عمران: 85].

نو اسلام هغه دين دی چې له هغه پرته الله نور دينونه نه مني.

نو الله مور پيدا کړي يو او هغه ته ورگرځو او دا دنيا زموږ لپاره يوه ازموينه ده.

انسان بايد ډاډه اوسي چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهيږي چې کله به مري!

نو د قيامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وايي چې پوښتنه ورڅخه وکړي چې: ولې يې د حق پيروي نه ده کړې؟ ولې يې د وروستي پيغمبر پيروي نه ده کړې؟

نو ستا پروردگار ته به د قيامت په ورځ څه ځواب وايي، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداري ورکړي او ويلي يې دي چې د کفارو برخليک په دوزخ کې ابدې هلاکت دی؟

الله تعالى فرمايلي:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾﴾

[البقرة: 39]

“او هغه كسان چې كافران شول او زموږ آياتونه يې دروغ وگڼل، هم دغه كسان د اور (دوزخ) څښتنان دي او هم دوى به په هغه (اور د دوزخ) كې همېشه وي. ” [البقرة 39].

د هغو كسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نيكونو تقليد وكړي.

الله تعالى مور ته خبر راكړى چې چې ډېرى خلك چې په اسلام كې له داخلېدو څخه انكار كوي د هغه چاپيريال له وېرې يې كوي په كوم كې چې دوى ژوند كوي.

او ډېرى نور له اسلام څخه ځكه انكار كوي چې دوى نه غواړي خپلې هغه عقيدې بدلې كړي چې له پلرونو څخه ورته په ميراث پاتې دي او يا يې له چاپيريال او ټولنې څخه ترلاسه كړي او ورسره عادت شوي دي، او ډېرى نور تعصب او له باطل څخه ملاتړ منعه كوي چې اسلام ومنې.

او دا ټول خلك د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوى به د الله جل جلاله په وړاندې پرته له توجيه (دليله) ودرېږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دى چې ووايي، "زه به ملحد پاتې شم ځكه چې زه په يوه ملحده كورنى كې زېږېدلې يم!" بلکې هغه بايد له هغه عقل څخه كار واخلي چې الله تعالى ورکړى دى، د ځمکې او اسمانونو په عظمت كې بايد فكر وكړي او په خپل هغه عقل سره بايد فكر وكړي چې خالق يې ورکړى ترڅو پوه شي چې دا كائنات يو خالق لري. همدا رنگه هغه څوك چې د ډېرو او بتانو عبادت كوي د خپلو پلرونو د تقليد لپاره هېڅ عذر نه لري، بلکې بايد د حقيقت لټون وكړي او له ځانه وپوښتي چې: زه څنگه د يو داسې بې

روحه شي عبادت وکړم چې زما نه اوري، ما نه وينې او ما ته هېڅ ګټه نه رسوي؟!

په ورته ډول، عيسوی چې په هغو شيانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ بايد له ځانه وپوښتي چې: رب څنگه خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان څنگه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ويې وژني؟! آیا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آیا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظيفه ده چې د حق پيروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نيکونو تقليد ونه کړي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ [المائدة: 104]

”او چې ورته وويل شي هغه (حکم) ته راشئ چې الله رانازل کړی او رسول ته راشئ وايي هغه (تګلاره) مو بس ده چې پر هغې مو خپل پلرونه موندلي، آیا که څه هم پلرونه يې نه په څه پوهېدل او نه يې سمه لار موندلې وه.“

[المائدة ١٠٤].

هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپېريال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته يوه د خير لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.

په انسان سمدلاسه اسلام قبول واجب دي، خو په هغه باندې لازم نه دي چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راولو خبر ورکړي او يا د مسلمانېدو اعلان وکړي، که دا کار ورته ضرر لري.

او پوه شه چې کله يو څوک اسلام قبول کړي نو د ميليونونو مسلمانانو ورور به شي، او کولی شي په خپل هېواد کې له جومات يا اسلامي مرکز سره اړيکه ونيسي او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړي او هغوی به په دې کار سره خوشحاله کېږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ...﴾ [الطلاق:

[3-2

” او څوک چې له الله وپره کوي، (الله به) هغه ته د خلاصون لار پيدا کوي. او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې گومان يې هم نه کوي. “ [الطَّلَاقِ: 2، 3]

گرانه لوستونکيه!

ايا د خالق الله رضا کول -چا چې مور ته خپل ټول نعمتونه راکړي دي، چا چې مور ته په داسې حال کې خواږه راکول چې مور د خپلو ميندو په خېټو کې د جنين په بڼه وو، او هوا را رسوي چې مور يې اوس تنفس کوو- د خلکو له راضی کولو څخه ډېر مهم نه دي؟

ايا د دنيا او آخرت برياليتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!

لدې امله انسان بايد خپل تېر -ماضي- لدې څخه منع نه کړي چې خپله تگلاره سمه کړي او له غلطې لارې راوگرځي او سم کارونه وکړي.

انسان باید نن ورخ ریښتینی مؤمن شي! او شیطان ته باید اجازه ور نه کړي چې د حق له پیروي څخه یې منع کړي! الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ

” اې خلکو يقيناً چې د خپل رب له لوري مو ښکاره دليل (چې محمد دی) درغلی او تاسو ته مو څرگنده رڼا نازله کړې (چې قرآن دی). نو هر هغه چې په الله يې ايمان راوړی او منگولې يې پرې لگولې دي نو ژر به يې په خپل رحمت او پېرزوينه کې داخل کړي او خپل لوري ته نېغه لار به ور وښايي. ” [النساء: 174-175].

آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه منطقي وي او انسان په خپل زړه کې حقيقت پېژندلی وي؛ نو باید د مسلمانېدلو لپاره لومړی گام پورته کړي.

او څوک چې په خپل ژوند کې د غوره تصميم نيولو لپاره مرستې ته اړتيا لري او د مسلمانېدلو په اړه لارښود غواړي؟ نو گناهونه يې بايد په اسلام کې له داخلېدو څخه منع نه کړي، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي چې د انسان ټول گناهونه بخښل کيږي که چېرې هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو دا طبيعي ده چې انسان به د اسلام له منلو وروسته هم کېدی شي گناهونه وکړي، ځکه مور انسانان يو، سپېڅلې پرېښتې نه يو، خو مور ته په کار دي چې له الله تعالی څخه بخښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو او که الله تعالی وويني چې مور د حق په منلو کې گړندي يو او په اسلام کې داخل شو او د شهادت کلمې مو

وويلې، نو هغه به مور سره د نورو گناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې الله لوري ته روان شي او د حق پيروي وکړي، الله به هغه ته د نورو نیکيو توفيق ورکړي، نو انسان بايد سمدلاسه په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازره پاتې نه شي او سمدلاسه بايد اقدام وکړي.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمايي:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ...﴾ [الأنفال: 38]

” کافر شوو ته وایه چې: که چېرې دوی منع شي، (له کفر څخه) (نو) دوی ته به د هغو (گناهونو) بخښنه وشي چې مخکې شوي دي. “ [الأنفال ۳۸].

څه بايد وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل اسانه خبره ده او کوم رسم، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتیا نه لري، انسان بايد يوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په معنا يې پوه شي او ايمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) يعنې زه گواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا گواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته اسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايي نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه يې ووايي او پدې سره به ته مسلمان شې، بيا نو تاته په کار دي چې دين دې زده کړې، کوم چې دې په دنيا کې د نیکبختۍ او اخرت کې د خلاصون سرچينه ده.

د اسلام په اړه د لا زياتو معلوماتو لپاره تاته د دې وېب پاڼې د ليدلو سپارښتنه کوم:

<https://byenah.com/ps/discover-islam>

https://quranenc.com/ps/home/redir/?iso_code=ps

او د دي لپاره چي زده كړي چي اسلام څنگه عملي كړي، تاته سپارښتنه كوو چي دا وېب پاڼه وگوري:
<https://byenah.com/ps/muslims>

- 1..... کائنات چا پیدا کري؟ زه چا پیدا کري یم؟ او ولي؟
- 3..... ايا زه په سمه لار یم؟
- 5..... رب لوی خالق دی
- 5..... دا رب (پالونکی، خالق) پیدا کوونکی، روزي ورکوونکی، یوازي الله پاک دی
- 6..... د پیدا کوونکي رب صفتونه
- 7..... د عبادت څښتن د کمال له صفاتو څخه برخمن دی.
- 10..... دې ستر خالق ولي مور پیدا کري یو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟
- 13..... ولي دېر شمېر رسولان؟
- 14..... یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.
- 16..... قرآن کریم څه شی دی؟
- 16..... اسلام څه شی دی؟
- 19..... اسلام د نېکمرغی لار ده
- 19..... اسلام ته په داخلېدو څه گټه کوم؟
- 21..... که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟
- 22..... څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کري او د محمد صلی الله علیه وسلم پیروي وکري.
- 24..... زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟
- 25..... په پرېکړه کې ځنډ مه کوه!
- 27..... د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نیکونو تقلید وکري.
- 28..... هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کري، خو وېره لري چې خپلوان به یې ورته زیان ورسوي؟
- 29..... گرانه لوستونکيه!
- 30..... آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند تر ټولو لویه پرېکړه وکړی؟
- 31..... څه باید وکړم چې مسلمان شم؟
- 33..... مواد

اسلام وپيٽڻي

له ۱۰۰ څخه په زياتو ژبو

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

له (۶۰) څخه په زياتو ژبو د
نبوي حديثونو او شرحو کره
ژباړې.

بيان الإسلام
byenah.com

په ۱۲۰ ژبو کې د اسلام
پيژندنې او زده کړې لپاره
غوره شوي تويي.

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

له (۷۵) څخه په زياتو ژبو
د قرآن کریم د معناگانو
کره ژباړې.

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com

د نړۍ په ژبو د لا
زياتو ويب پاڼو لپاره:
(s.islamcontent.com)

موسوعة المحتوى الإسلامي باللغات
islamcontent.com

له (۱۲۵) څخه په زياتو ژبو ډول
ډول او هر اړخيز اسلامي تويي.

ملا يسع أطفال المسلمين جهته
kids.islamenc.com

له (۴۰) څخه په زياتو ژبو د
کوچنيانو او عامه مسلمانانو
لپاره سوالونه او ځوابونه.

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

ننشر

الإسلام بأكثر من 100

لغة

Ps369